

OlvasÁ³i levÄ©l: Ä•llatok vagyunk?

Tuesday, 04 October 2011

Ä•llÄ-tÄ³lag minket, embereket az ÄjllatoktÄ³l az kÄ¼lÄ¶nbÄ¶tztet meg, hogy tudunk logikusan gondolkozni Ä©s beszÄ©lni. Bevallom, nÄ©ha kÄ©telkedemÄ¶!

Az egyik nyÄjri Ä©jjel is azon tÄ¶prengtem, hogy kerÄ¼lhetek a vadÄjllatok a lakÄ³telep kÄ¶zepÄ©re. Egy Ä©jszaka is nyitva tartÄ³ bÄjrral szemben lakom. A melegben, a lakÄjsok nagy rÄ©szÄ©ben nyitott ablakoknÄjl alszanak az emberek. Mi is. Azt, hogy a lokÄjl szemÄ©lyzete nÄ©ha elfelejti, hogy a bÄjr nem egyenlÄ' a diszkÄ³val, valahogy lenyelem. Vagyis, inkÄjbb mÄjr feladtam a harcot a tulajdonossal. A pincÄ©r a felelÄ's! â€" hangzik a vÄjlasz. Nem tudom, mit csinÄjlna, ha az Ä' gyerekÄ©t, felesÄ©gÄ©t, szÄ¼leitet minden Ä©jjel a zene Ä³bÄ©gatÄjsa Ä©breszteniÄ©!

De kanyarodjunk vissza a vadÄjllatokra. Hajnali nÄ©gykor hangzavarra Ä©bredek. NÄ©hÄjny fÄ©rfi ordibÄjlva fejtette ki a vÄ©lemÄ©nyÄ©t az Ä©let nagy dolgairÄ³l. BeszÄ©ltek az idÄ'jÄjrÄjsrÄ³l, egy mÄjsik, ott nem lÄ©vÄ' kollÄ©gÄjrÄ³l, politikÄjrÄ³ megkÄ¶zelÄ-tve a kÄjros decibeleket. Ä•gy hÄjt nem maradt mÄjs, becsuktam az ablakot. Meglehetett halni a melegtÄ'l. Kinyitottam az ablakot. MÄjr csak hÄjrman Ä¼ltek a padon. A decibelek azonban nem csÄ¶kkentek. HÄjrom arrogÄjns, szemtelen, neveletlen, tapintatlan, hangoskodÄ³ Ä¼lt ott. Mindegy honnan jÄ¶ttek, hova mennek, de Ä©lveztÄ©k, ahogy mÄjsok szenvednek. Ez csak egy eset a sok kÄ¶zÄ¼l. HÄjnysszor tÄ¶rtÄ©nt mÄjr meg, hogy inkÄjbb becsuktuk az ablakot, mert szÄ³lt a zene a bÄjrbÄ³l, az autÄ³bÄ³l, vagy a taxisok dudÄjlÄjsa, az emberek kiabÄjlÄjsa, veszekedÄ©se miatt. Budapesten nÄ©hÄjny kerÄ¼letÄ©ben este tÄ-zkor bezÄjrnak a szÄ³rakozÄ³helyek, hogy ne zavarjÄjk az ott lakÄ³k nyugalmÄj. NÄjlunk pedig, egy lakÄ³telep kellÄ's kÄ¶zepÄ©ben non-stop bÄjr mÄ±kÄ¶dikÄ¶!

De maradjunk mÄ©g az ÄjllatoknÄjl. A piac is äžalattunkÄ¶ van, s nemrÄ©giben egy szÄ©p zÄ¶ld kuka is oda kÄ¶ltÄ¶zÄ¶tt. Gondoltam, egy lÄ©pÄ©st tettÄ¼nk a szÄ©p Ä©s tiszta PÄjrkÄjnyÄ©rt. De nem mindenki gondolta Ä-gy. VasÄjrnap bekÄ¶ttÄ¶tt kukazacskÄ³ Ä©s egy mÄ±anyag Ä¼veg volt a szemÄ©ttÄjrolÄ³ mellet a fÄ¶ldÄ¶n. MiÄ©rt? JÄ³ kÄ©rdÄ©s. A kuka szinte Ä¼re Ä-gy ez nem lehetett az ok. Akkor kÄ©rdem Ä¶jra, miÄ©rt? Mert az illetÄ' lusta, trehÄjny, hanyag, szemtelen Ä©s mÄ©g sok mir volt, csak jÄ³ nevelt nem. Ez sajnos jellemzÄ' rÄjnk, pÄjrkÄjnyiakra. Kuka mindenhol, szemÄ©t mellette, alatta, mÄ¶gÄ¶tte, csak nem benne. Az egyik hÄ©tvÄ©gÄ©n, a mi lakÄ³telepÄ¼nkÄ¶n valaki ablakot cserÄ©lt. Az Ä¶reg darabok a szemÄ©tgyÄ± helyre kerÄ¼ltek. Valamilyen Äjllat (mert szebb szÄ³t nem igen talÄjlok!) aprÄ³ra tÄ¶rte az Ä¼veget. LÄ©ptek mÄjr bele Ä¼vegbe? Nem kellemes, higgyÄ©k el. Ä¶s Ä-gy tovÄjbb sorolhatnÄjnk a pÄ©ldÄjkatÄ¶!

NemrÄ©g azÄ©rt tapsoltam magamban, mert az Istenhegyi utat idÄ©n elÄ'szÄ¶r kaszÄjltÄjnk le teljes szÄ©ltÄ©ben. Ma mÄ©gis virÄjgzik a szÄ©lÄ©n a parlagfÄ± Ä©s mÄjs fÄ¼vek. Nesze nektek allergiÄjsok! Sokan Ä¶gy gondoljÄjk, hogy bezÄjrtÄjnk a papÄ-rgyÄjrat Ä©s kihalt az Ä©let arra felÄ©. SzerÄ©ny becslÄ©sem szerint mÄ©g mindig kÄ¶rÄ¼belÄ¼l 600 ember dolgozik. Nem kevÄ©s ahhoz, hogy szÄ©p, rendezett jÄjrd vezetessen oda. Ja, hogy ne akarjunk kimenni jÄjrdÄjn a äžpapÄ-rgyÄjrtÄ³lÄjllomÄjsig! A gazban eltÄ±ntÄ¶! A lÄjmpÄjnk a gyÄjri Ä¶ton nem vilÄjgÄ-tanak. Igen, az Äjllatok lÄjtnak a sÄ¶tÄ©tben, szeretik benÄ'tt terÄ¼leteket, de mi emberek NEM.

PrÄ³bÄjlom nem Ä©szrevenni a problÄ©mÄjkat, a szemetet, modernÄ¼l Äjtsiklani felette. De nem megy. Megtelt az a bizonyos pohÄjr. KÄ©nytelen vagyok azt hinni, hogy nekÄ¼nk csak a vÄjros kÄ¶zepe, a turista kÄ¶zpont a fontos. Mi, pÄjrkÄjnyiak, valahogy a perifÄ©riÄjn lakunk, valÄ³sÄjgban is, kÄ©pletesen is. S zÄjrszÄ³kÄ©nt mÄ©g annyit, ha valaki felismer magÄjt, az bizony nem a vÄ©letlen mÄ±ve, s tessÄ©k legalÄjbb egy kicsit szÄ©gyenkezniÄ¶!

eko